

Молодіжне безробіття в Євросоюзі та європейський досвід реалізації молодіжної політики

О. АСТАХОВА,
кандидат економічних наук
Інститут підготовки кадрів
державної служби зайнятості України,
м. Київ

У статті розглядаються питання молодіжного безробіття та молодіжної політики в Євросоюзі та заходів щодо підвищення молодіжної зайнятості.

В статье рассматриваются вопросы молодежной безработицы и молодежной политики в Евросоюзе.

The paper deals with youth unemployment and youth policy in the European Union.

Ключові слова: молодіжне безробіття, молодіжна політика.

Постановка проблеми. Європа – не в змозі зупинити ріст безробіття, показник якого неухильно зростає. Згідно із даними європейських статистичних агенцій, загальна кількість незайнятого населення Євросоюзу становить 26 мільйонів осіб, переважна більшість із яких – молоді люди.

Про це свідчать дані, оприлюднені Єврокомісією: кожна п'ята молода людина у ЄС не має роботи. В Іспанії та Греції не працює кожен другий. (відповідно 55% та 58%)¹.

Найвищий показник безробіття серед молодих людей у віці від 15 до 25 років – у Греції, Іспанії, Португалії та Італії. Там він перевищує 35%.

У 11 країнах ЄС, серед яких – Франція, безробіття серед молоді менше 35%, але вище 25%.

У восьми державах ЄС, серед яких Великобританія, Швеція, Фінляндія, цей показник нижче 25%.

І лише чотирьом країнам ЄС вдається протистояти європейській тенденції зростання безробіття серед молоді. У Німеччині, Австрії, Нідерландах і Данії цей показник – нижче 15%.² У Німеччині – всього 8% безробітних молодих людей³.

Аналіз досліджень і публікацій: Світова спільнота, починаючи з 1950–60-х рр., проводила цілеспрямовану політику щодо молоді. Особлива роль у

цьому процесі належить Організації Об'єднаних Націй (ООН). У 1965 р. Генеральною Асамблеєю ООН була прийнята «Декларація про поширення серед молоді ідеалів миру, взаємної поваги і взаєморозуміння між усіма народами»; в 1985 р., оголошеному Міжнародним роком молоді, були схвалені «Керівні принципи для подальшого планування та здійснення відповідних заходів, що стосуються молоді: участь, розвиток, світ»; по резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 груд. 1995 була прийнята Всесвітня програма дій, що стосується молоді, до 2000 р. і на подальший період; резолюцією 54/120 від 20.01.2000 була схвалена Лісабонська декларація з молодіжної політики та програм.

В останні 20 років спостерігається процес збільшення уваги до молодіжної політики, вдосконалення механізмів її реалізації, прийняття нових законодавчих актів. Особливо цей процес помітний у роботі міжнародних інститутів. У 2001 році Європейський Союз прийняв Білу книгу «Новий імпульс для європейської молоді», в 2005 р. – Європейський молодіжний Пакт, у квітні 2009 р. затверджена нова стратегія молодіжної політики Європейського союзу «Молодь – інвестування і надання можливостей». Рада Європи затверджує основні пріоритети молодіжної політики кожні 3 роки. Новим етапом стало затвердження документа

¹ Кількість безробітних у державах ЄС сягнула 26 мільйонів осіб.
http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=273284&cat_id=124867

² Безработица молодежи в Европе: чем дальше, тем хуже
http://www.edumagazine.net/index.php?option=com_content&view=article&id=5274:2012-12-13-21-04-39&catid=35:job&Itemid=54

³ Кризисные европейские страны захлестнула молодежная безработица.
<http://glavnoe.ua/news/n130158>

«Порядок 2020». ООН також приділяє велику увагу постійному розвитку і перегляду молодіжної політики, новим дослідженням даної теми. Раз на 2 роки ООН випускає Світовий звіт із молодіжних питань.

У таких документах на світовому рівні визначається головна мета молодіжної політики – розглянути активну участь молоді та молодіжних організацій у соціальному житті на національному рівні та у всесвітньому масштабі⁴.

Сьогодні дана проблема обговорюється на найвищому рівні. Про це говорили і президент ради Євросоюзу Херман Ван Ромпей, і канцлер Німеччини Ангела Меркель, і президент Франції Франсуа Олланд і багато інших. Всі вони сходяться в одному: молодіжне безробіття в європейських країнах – це дуже велика проблема. І її терміново потрібно вирішувати. А ось як – поки не говорять однозначно. Звучать лише загальні фрази про нові програми та ініціативи⁵.

Формулювання цілей статті: Метою цього дослідження є вивчення європейського досвіду реалізації молодіжної політики, передусім країн із найменшими показниками молодіжного безробіття, переосмислення з метою адаптації найбільш успішних і передових зарубіжних технологій і методів роботи з молоддю, орієнтація на досвід тих країн, де державна політика в цій галузі є одним з пріоритетних напрямів розвитку держави, і існує налагоджений механізм взаємодії громадських і державних структур в області вирішення спільних завдань. Випереджаючи інші країни з досвіду вирішення соціальних питань, ці держави приділяють увагу, перш за все, такими показниками, як здоров'я і соціальне благополуччя молоді, захист прав молодих людей, допомога у професійній орієнтації, підтримка молоді, що потрапила у важкі життєві ситуації, розвиток масового молодіжного спорту, створення рівних можливостей та інтеграції молоді з обмеженими можливостями і т.ін. Широко використовуються різні інноваційні підходи, досвід НКО (некомерційних організацій), новітні досягнення науки.

Виклад основного матеріалу: Молодіжна політика в Європі є найбільш системною та відпрацьованою в сучасному світі. Досвід участі в молодіжній політиці громадських структур, самої молоді є також найбільш успішним. Широке розуміння «молодіжної політики» включає не тільки ті сфери політики, які спеціально націлені на молодь, а й ті сфери політики, які впливають на молодих людей в

тій чи іншій мірі. Молодіжна політика являє собою ту політику, яка на національному та регіональному рівнях вносить внесок у плани і можливості (або навпаки погіршує становище) молодих людей, і не важливо, відбувається це навмисне, помилково або випадково.

Цілі молодіжної політики розкриваються по-різному в різних країнах. У процесі реалізації молодіжної політики деякі країни приділяють більше уваги запобіганню соціальних проблем, причиною яких є молодь. Інші країни не фокусуються на проблемах, а керуються наданням можливостей молоді. Підхід, заснований на можливостях, прагне створити універсальну політику, засновану на концепції, що молодь є ресурсом. Навпаки, молодіжна політика, націлена на цільові групи, ґрунтується на принципі, що молодь – це проблема чи потенційна проблема.

Застосовуються дві моделі молодіжної політики – європейська та англо-саксонська. Європейська модель характеризується структурним підходом, більш чіткою і вибудованою системою взаємодії різних сфер політики, в якій є пріоритети, цілі, завдання та очікувані результати. Для англосаксонської моделі характерний підхід підтримки виключно добровольчої діяльності та молодіжних організацій без системної участі держави в реалізації молодіжної політики.

Головне завдання європейської молодіжної політики – створити умови для позитивного переходу від молодості до дорослого життя, яка характеризується, перш за все, самостійністю і відповідальністю. Це означає, що молодіжна політика повинна орієнтуватися на підтримку самостійності та ініціативи молоді, на створення, по-перше, можливостей для молодих людей, а по-друге, на формування ресурсів та мотивації для використання цих можливостей.

Більшість країн має спеціальне законодавство по відношенню до молодих людей, яке визначає основні пріоритети молодіжної політики та механізми її реалізації.

Практично у всіх країнах існує трирівнева каскадна структура реалізації молодіжної політики (вертикальні, горизонтальні зв'язки та участь молодіжних організацій). Національний уряд приймає законодавчі акти і розробляє основні напрямки молодіжної політики, що формує можливість для надання послуг на регіональному та муніципальному рівнях. Найбільш ефективна реалізація молодіжної політики на регіональному та муніципальному

⁴ Політика государства в отношении молодежи: значение и понятие. http://www.molpol43.ru/politika_gosudarstva_v_otnoshenii_molodezhi.html

⁵ Кризисные европейские страны захлестнула молодежная безработица. <http://glavnoe.ua/news/n130158>

рівнях, так як вона найбільш повно враховує потреби місцевої молоді.

Європейські країни обрали комплексний підхід до молодіжної політики, що охоплює працевлаштування, формальну освіту, здоров'я, житло, культуру та ін. Цей підхід також просувається міжнародними організаціями. Рада Європи визнає, що «молодіжна політика повинна мати міжсекторний вимір». Біла книга Європейської Комісії підкреслює, необхідність того щоб молодіжні питання враховувалися в інших сферах, таких як працевлаштування, освіта, формальне і неформальне навчання, соціальна інтеграція, расизм, ксенофобія, імміграція, охорона здоров'я, запобігання ризиків, навколишнє середовище, рівні можливості між жінками та чоловіками та ін.

Молодіжна політика не просто набір заходів, організованих різними сферами для молоді, а продумана комплексна міжсекторальна політика стосовно молодих людей, яка реалізується у співпраці з іншими сферами і втягує молодих людей в цей процес.

Основні області, які зачіпають різні сфери діяльності молодих людей:

- Освіта (формальна і не формальна);
- Не обов'язкова освіта та тренінг курси;
- Працевлаштування та ринок праці;
- Здоров'я;
- Житло;
- Соціальний захист;
- Благополуччя і сім'я;
- Кримінальне право;
- Дозвілля;
- Військова служба і національна оборона.

Деякі з перелічених сфер є більш важливими, ніж інші, одні з цих сфер можуть включати в себе інші.

Основні напрямки молодіжної політики:

- Здійснення громадянських прав і обов'язків;
- Безпека і захист;
- Боротьба з соціальною ізоляцією та сприяння

включеності в суспільство;

➤ Забезпечення та використання інформації, в тому числі нових інформаційних технологій;

- Мобільність та інтеграція;
- Мультикультурність;
- Рівність⁶.

У Німеччині заходи з реалізації молодіжної політики проводяться як державними, так і недержавними об'єднаннями (Freie Trager) в рамках партнерської співпраці, перш за все, на комунальному (міс-

цевому) рівні, але і на рівні федеральних земель і Федерації.

Завдання роботи з молоддю та соціальної роботи з молоддю регламентуються в окремому розділі «Закону про допомогу дітям та молоді». Тим самим підкреслюється її особлива значимість і відзначається її превентивна дія на благо молодих людей.

До основних завдань роботи з молоддю належать:

- Позашкільна освіта молоді (загальна, політична, соціальна)
- Санітарно-гігієнічне, культурне, природничо-наукове і технічне навчання);
- Робота з молоддю в сфері професії, школи і сім'ї;
- Робота з молоддю в спорті, грі та спілкуванні;
- Міжнародна робота з молоддю;
- Відпочинок дітей і молоді;
- Консультації молодих людей.

За минулий час соціальна робота з молоддю набула великого значення, оскільки в останні роки стабільно зростає безробіття серед молоді. А це значить, що завтра некваліфікованим і неосвіченим буде важко знайти роботу. Тому, хто став безробітним, потрібна всебічна допомога. До цієї діяльності залучаються всі – від служби зайнятості до соціальної служби, від профспілок до роботодавця. Закон про допомогу дітям та молоді передбачає «відповідні заходи навчання та зайнятості, що проводяться за участю соціальних педагогів» та «перебування в особливих формах проживання під наглядом соціального педагога» під час професійної адаптації. Допомога молоді не обмежується так званим «міцним ядром» безробітних та молодим людям, що не мають освіти. Її мета – зробити для кожного стільки, щоб він міг самостійно організувати своє життя і заробити на своє існування.

Федеральне міністерство у справах сім'ї, людей похилого віку, жінок та молоді володіє «рамковими» компетенціями стосовно молодіжної політики. Міністерство відповідає за федеральні закони, що зачіпають інтереси молоді. Міністерство представляє інтереси дітей і молоді в усіх політичних аспектах, головним чином у галузі освіти, охорони здоров'я і трудових відносин, а також підтримує в якості міжсекторної співпраці тісні контакти з іншими міністерствами, федеральними землями і муніципалітетами, нарівні з державними органами у справах молоді. Міністерство бере участь у розвитку та здійсненні Європейських молодіжних програм і доручає експертам вивчати ситуацію в молодіжній

⁶Международный опыт реализации молодежной политики
<http://www.google.com/search?source=ig&rlz=&q>

сфері в Німеччині і підтримує відповідні дослідницькі проекти. Раз на чотири роки Федеральний уряд представляє Звіт про становище молоді. В 16 федеральних землях є якості вищого органу у справах молоді також працюють міністерства у справах молоді.

Міністерства, що також займаються підтримкою дітей та молоді:

- Федеральне міністерство економіки і праці;
- Федеральне міністерство охорони здоров'я і соціального забезпечення;
- Федеральне міністерство освіти і науки;
- Федеральне міністерство закордонних справ;
- Федеральне міністерство внутрішніх справ;
- Федеральне міністерство юстиції;
- Федеральне міністерство економічного співробітництва та розвитку.

Набагато більше, ніж половину всіх установ і заходів по наданню допомоги молоді організують недержавні об'єднання, що називаються вільними носіями. При цьому діапазон простирається від діючих по всій Німеччині молодіжних організацій, благодійних установ та церков до спілок, організацій, юридичних об'єднань та груп самопомогі, які працюють лише в одній землі, одному місті чи міському районі. Поряд з вільними і державними носіями існує й невелика, але зростаюча кількість приватних носіїв допомоги молоді, у віданні яких перебувають дитячі будинки та молодіжні гуртожитки.

Головний механізм фінансування дитячої та молодіжної політики – Федеральний план по дітям і молоді (Kinder-und Jugendplan des Bundes), що включає політичну, культурну, соціальну освіту, спорт, соціальну роботу з молоддю, рівність юнаків і дівчат, роботу з ними, підтримку молодих людей з обмеженими можливостями, підтримку молоді та сімей, підтримку дітей, захист дітей та підлітків, удосконалення роботи зі ЗМІ, організаційну роботу з молоддю, проведення тренінг курсів, міжнародну молодіжну роботу, міжнародні навчальні програми для експертів у справах дитячих і молодіжних органів та по соціальній роботі, інтеграцію дітей та підлітків з родин мігрантів, розвиток можливостей для молоді в соціально несприятливих районах. У 2007 р. в цілому майже 22,7 млрд. євро (3 відсотки соціальних послуг) було виділено федеральним урядом на підтримку дитячої та молодіжної політики.

У Німеччині до 60% витрат на реалізацію молодіжних програм припадає на комунальний рівень

(близько 10% комунального бюджету), а 35% – на земельний. Це дозволяє надавати допомогу молодим людям більш адресно, з урахуванням локальних і регіональних соціально-економічних реалій та потреб⁷.

В Австрії не існує загального національного визначення молодіжної політики. У 9 землях Австрії прийняті закони про молодь, що визначають і структурують повноваження на федеральному, регіональному і муніципальному рівнях.

Федеральне міністерство охорони здоров'я, сім'ї та молоді Австрії відповідає за реалізацію молодіжної політики на федеральному рівні. Департамент молоді міністерства складається з трьох відділів: відділ державної молодіжної політики, молодіжного благополуччя і міжнародної молодіжної політики.

Федеральне міністерство охорони здоров'я, сім'ї та молоді ставить перед собою наступні завдання: законодавство та його виконання у сфері молодіжної роботи і молодіжного благополуччя; дослідницькі функції законопроектів; європейська програма «Молодь в дії»; фінансова підтримка молодіжних організацій, ініціатив та молодіжних проектів; інформація для молоді; сприяння дослідженням у молодіжній сфері; сприяння здоровому способу життя, участі молоді в громадському житті; міжкультурний діалог та рівні можливості тощо.

Так як Австрія має федеративний устрій, велика частина повноважень перебуває у земель. У всіх 9 землях існують департаменти молодіжної політики та департамент молодіжного благополуччя. Незважаючи на різні сфери повноважень, федеральний уряд і землі прагнуть координувати свої дії в реалізації молодіжної політики.

Федеральний рівень, в першу чергу, виконує координуючу та ініціативну роль, і він надає фінансову допомогу.

На рівні муніципальних утворень також існують органи, відповідальні за молодь, але їх повноваження не визначені. Місцева влада фінансує деякі позакласні структури. Такі як молодіжні клуби, центри. У багатьох випадках ці структури пов'язані із соціальною роботою.

Відповідно до закону Австрійська федеральна рада молодіжного представництва (Österreichische Bundesjugendvertretung, BJV) є офіційним представницьким органом для дитячих та молодіжних організацій. BJV представляючи інтереси дитячих і молодіжних організацій, консультує державу з

⁷ Международный опыт реализации молодежной политики
<http://www.google.com/search?source=ig&rlz=&q>

питань, що стосуються молоді, організовує проекти та кампанії з поточних питань, які мають відношення до молоді і т.д. У цей час в ВЈV входить 46 організацій і установ із самих різних областей: партійно-політичні, релігійні та молодіжні організації, представники відкритої молодіжної роботи, етнічних груп і меншин, а також молодіжні консультативні ради федеральних земель Австрії.

Австрійська Федеральна Рада молоді, створена в 1951 р., є структурою, що об'єднує найбільш представницькі федеральні молодіжні організації Австрії та земельні ради молодіжних організацій. Федеральна Рада є основним партнером міністерства в реалізації молодіжної політики в Австрії. Федеральна Рада відіграє важливу роль у розподілі фінансування через Австрійський федеральний молодіжний план молодіжним організаціям Австрії.

На національному рівні не існує програм для молоді (крім європейської програми «Молодь в дії»). Згідно з Федеральним законом про підтримку молоді програми і проекти реалізуються молодіжними організаціями, які підтримує держава.

Основна мета молодіжної політики в Австрії – надання молодим людям засобів, заснованих на знаннях, для їх незалежного та відповідального життя, не вказуючи їм, що потрібно робити.

Фінансування молодіжних організацій та ініціатив здійснюється в рамках Федерального закону про підтримку молоді (2001 р.). Згідно з фінансовим звітом 2007 р. федеральне міністерство витратило 8.461.000 євро на підтримку проектів та організацій (указані тільки кошти відділу з молодіжної політики).

Неможливо порахувати кошти, виділені землями і муніципалітетами, але ця сума набагато перевищує федеральне фінансування⁸.

Датська молодіжна політика не є ізольованою, самодостатньою системою у рамках датського законодавства та політики, а є невід'ємною частиною загальної політики, спрямованої на створення сильної економіки і суспільства повної зайнятості, соціального забезпечення, освіти та можливостей працевлаштування. Вона приймається до уваги в житловій політиці держави, спрямованій на надання молодим людям можливості забезпечення житлом, а також враховується в системі юстиції, соціальній та інтеграційній політиці, які спрямовані на запобігання злочинності та соціальної маргіналізації молодих людей і на надання допомоги в успішній інтеграції молоді.

Уряд Данії не створював спеціальну молодіжну політику з якою-небудь певною метою діяльності. Кожна область політики має свою власну сферу повноважень щодо заходів та політики для молоді. Тим не менше, всі окремі області, що зачіпають інтереси молоді, спрямовані на підтримку таких ініціатив, які закладають основи для формування молодих людей, здатних вести незалежне життя і вибудувувати своє майбутнє в більш широкій перспективі.

Датський уряд встановив в якості мети, що всі молоді люди в Данії повинні отримати «молодіжної освіти», аби бути готовими до ринку праці та до продовження навчання. Мета уряду полягає в тому, щоб до 2015 року, щонайменше, 95% всіх молодих людей отримала молодіжну освіту. Наразі ця цифра становить 80%.

Молоді люди, які завершують програму професійної підготовки, мають високий рівень зайнятості. І в більшості своїй професійне навчання надає молодим людям високий рівень кваліфікації.

Муніципалітети несуть відповідальність за молодих людей, залучених до навчання і отримуючих молодіжну освіту. Роботодавці забезпечують кількість практичних навчальних місць. Професійні школи гарантують високий стандарт якості. Програми професійної освіти розподіляються на певні рівні з тим, щоб задовольнити інтереси як кваліфікованих, так і менш кваліфікованих молодих людей.

Датським урядом здійснюється постійний моніторинг проблем молоді, в тісній співпраці з низкою відомих науково-дослідних інститутів та експертів, включаючи CFSA (Національний центр по волонтерам, який є незалежним інститутом в рамках Міністерства соціального забезпечення), SFI (Датський національний інститут соціальних досліджень, який проводить дослідження та здійснює проекти в області державної політики соціального забезпечення), SEFU (Датський центр з досліджень молоді), Рада добровільної соціальної роботи (яка консультує Міністра соціального забезпечення) і Датський Парламент із питань розвитку та можливостей в області добровільної соціальної роботи.

Міністерству освіти належить центральна роль у розширенні участі молоді в житті суспільства.

Відповідальність за здійснення датської молодіжної політики покладено на відповідні національні, регіональні та місцеві органи влади, а також на бага-

⁸ Международныи опыт реализации молодежной политики
<http://www.google.com/search?source=ig&rlz=&q>

то добровільних (молодіжних) організацій, які отримують суттєві фінансові кошти від уряду.

У Данії значні кошти надаються неурядовим організаціям, активно діючим у молодіжній сфері. Це стосується, перш за все, Датської молодіжної ради, яка отримує фінансування і розподіляє державні кошти як серед членських організацій, так і організацій, що не є її членами⁹.

У Швейцарії законодавчою основою дитячої та молодіжної політики є: «Закон про надання допомоги молоді» (1989 р.).

В рамках закону про надання допомоги молоді уряд Швейцарії виділяє щорічно 6,5-7 млн. швейцарських франків¹⁰.

Міністерство охорони здоров'я, молоді, спорту та волонтерства Франції розробляє і реалізує державну політику з питань молоді, спорту та розвитку добровільчества на загальнодержавному рівні. Міністерство також відповідає за міжвідомчу координацію проектів, здійснюваних у цих областях.

У 2008 році бюджет Міністерства становив 1048 млн. євро, з яких 134 млн. євро було виділено на програму з розвитку молоді та волонтерства¹¹.

Молодіжна політика Великобританії та Північної Ірландії охоплює велику кількість сфер – житло, дозвілля, працевлаштування, здоров'я, правосуддя.

Уряд Англії витрачає 371 млн. фунтів стерлінгів на підтримку служб молоді. Середній відсоток фінансування служб молоді становить 1,05 – 1,12% бюджету на освіту¹².

Висновки: Фахівці констатують: відтоді, як об'єднана Європа вживає заходи суворих заощаджень, мільйони людей опинилися без роботи.

У Євросоюзі вже підраховали економічні втрати: молодіжне безробіття в цифрах виливається в 150 млрд. євро щороку, а це 1,2% ВВП Євросоюзу¹³.

Руді Делярю, директор європейського відділу Міжнародної організації праці, відзначає, що «З'явилася ціла армія молоді, яка не інтегрована ані на роботі, ані у сфері професійної освіти. І їхня чисельність далі зростає, особливо у державах південної Європи. Обсяги (безробіття молоді) «вийшли за рамки», тож це явище стає дуже небезпечним. Працевлаштувати таких людей у майбутньому, навіть коли в державах настане економічне відновлення, буде дуже дорого¹⁴.

Але, крім матеріальних, є й інші проблеми. Відсутність перспектив на майбутнє в молодому віці особливо небезпечно. Безробіття несе з собою не тільки бідність та різке погіршення якості життя. Неминучими наслідками молодіжного безробіття стають алкоголізм і наркоманія, проституція і злочинність, що приводять молодих людей до повної деградації особистості. Суспільство втрачає молоде покоління, а значить – і своє майбутнє.

Відома аксіома про те, що «скупиий платить двічі». В умовах економічної кризи найважливішими і водночас найефективнішими є інвестиції в людину, в працю, в працівника, у розвиток його інтелекту, в його творчий і трудовий потенціал. Людський капітал в роки економічних потрясінь завжди був і залишається найважливішим ресурсом майбутнього підйому, майбутнього розвитку. Економічна безпека і самодостатність країни будуватиметься на соціальній відповідальності влади і бізнесу, на пріоритеті інтересів працівника, на повазі до праці та її гідній оплаті. Ставка на людину, а не на техніку, не на гроші, – ось самий продуктивний і ефективний підхід до економіки в нашій країні. І насамперед це стосується молодіжної політики держави.

⁹ Международный опыт реализации молодежной политики:
<http://www.google.com/search?source=ig&rlz=&q>

¹⁰ Там само.

¹¹ Там само.

¹² Там само.

¹³ Кризисные европейские страны захлестнула молодежная безработица.
<http://glavnoe.ua/news/n130158>

¹⁴ Кількість безробітних у державах ЄС сягнула 26 мільйонів осіб.

http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=273284&cat_id=124867

http://www.edumagazine.net/index.php?option=com_content&view=article&id=5274:2012-12-13-21-04-39&catid=35:job&Itemid=54